

Françoise Tabois (1913-2017) overleden

Dick Jonkers

Op 28 juni 2017 is -in het jaar waarin de Vogelwerkgroep vijftig jaar bestaat- op de leeftijd van 103 (!) jaar Françoise (Rie) Tabois overleden. Zij werd enkele dagen na de oprichting op 6 februari 1967, de eerste secretaris van de vereniging en bleef dat tot eind 1972. Op 5 juli 2017 is in het crematorium Hilversum afscheid genomen van haar.

Zij trouwde met de zoogdierkenner Arend de Wijs en kregen twee kinderen, Joris en Rombout. Helaas moest zij meemaken dat beide zonen haar voorgingen. Vooral Rombout (1951-2013) [zie Jonkers, 2013: Korhaan 47(2): 69] heeft zich intensief beziggehouden met het voorkomen van vogels en zoogdieren in het Gooi.

Rie vervulde haar taak met veel inzet en nauwgezet in een tijd waarin voortdurend strijd moest worden geleverd om vogels en hun leefgebieden te beschermen. Een bloemlezing van de veelheid aan zaken waarmee zij zich bezig heeft gehouden is hier zeker op zijn plaats. Het secretariaat uitoefenen in die jaren was namelijk geen sinecure en vroeg heel veel tijd. Aanvankelijk behoorden ook het beheer van de bibliotheek, de overdrukken en de ontvangen verenigingsbladen van organisaties nog tot één van haar taken. De bladen konden bij haar thuis worden ingezien. De opgaven voor de weekeinden naar de Waddeneilanden verliepen toen ook via de secretaris. Daarnaast moesten dossiers worden bijgehouden met gegevens, evenals de correspondentie over uiteenlopende zaken. Van meet af aan had de Vogelwerkgroep het plan om een boek over de avifauna van het Gooi te gaan maken. Dit voornemen mondde in 1971 uit in de uitgave van de Avifauna van Midden-Nederland. Ze had daar niet alleen administratief mee van doen, maar inventariseerde ook het Naardermeer en coördineerde het onderzoek in dat gebied. Slechts weinig leden zullen nog weten dat de Vogelwerkgroep aanvankelijk het toenmalige en droogvallende Zuidelijk Flevoland (nu Flevoland) had

geannexeerd.

De secretaris onderhield in die jaren namens de Commissie Zuidelijk Flevoland het contact met de Dienst Zuiderzeewerken en de Rijksdienst IJsselmeerpolders, wanneer vogelbelangen in het geding waren. Acties werden door haar briefwisselingen ondersteund, zoals protesten tegen Belgische vogelvangorganisaties, onwettelijk gedrag van jagers tegen de ganzenjacht in het plassegebied en de weg door het Bikbergerbos.

Een opvallende actie was die naar de gemeenten in ons onderzoekgebied. Aan hen werd onder meer gevraagd om naleving van de voorschriften voor de natuurbehoud en vogels, en het instellen van zones waarin geen gebruik werd gemaakt van DDT. Vaak leidden acties niet tot het gewenste resultaat. Wel heel bont was de reactie die het secretariaat ontving

op het protest tegen de bouw van een studio voor de KRO in het Spanderswoud. Die wil ik de lezers niet onthouden. Deze luidde, dat het verlies aan vogels zou worden gecompenseerd, doordat het nieuw pand onderdak ging bieden aan een niet minder bonte zeldzame verzameling vogels. Hun bijzondere foerageergedrag zou de Hilversumse middenstand geen windeieren gaan leggen. Grappig bedoeld, maar ongepast. We worden wel graag serieus genomen. De secretaris was zo verstandig om hier niet op te reageren. De druk die ontstond op de natuur werd zo groot en de acties waren er zo vaak, dat door belanghebbende organisaties enige tijd later werd besloten tot oprichting van een Contactraad voor Natuurbescherming in het Gooi. Helaas heeft deze maar kort bestaan.

Nadien zijn er gelukkig allerlei werkgroepen, subgroepen en commissies in het leven geroepen, die veel taken van het secretariaat gingen verlichten.

Rie was in de beginjaren steunpilaar van het bestuur en leverde een waardevolle bijdrage aan het functioneren en aanzien van de Vogelwerkgroep. Daarvoor zijn wij haar nog steeds dankbaar. Op 28 april 1977 vijf jaar na haar aftreden werd zij benoemd tot erelid.

Rie (de Wijs-) Tabois en Jan van Dijk, oprichters van de VWG

